

En ny Vise

om den frygtelige Ulykke
ved Gjeslengerne

Fredag 2den Marts 1906,

hvorved 30 Mennesker omkom,

og til Slut:

En Vise

om den tapre russiske Løitnant Smith.

Pris: 10 Ore.

— Eftertryk forbydes. —

V box 29:848

Mel.: En Sjomands Brud har Bølgen kjær.

Den 2den Marts, det var jo da,
at vore Fiskere drog ud.

Sit Hjem og Bo de reiste fra
og stolte paa sin Gud.

Fra Hav og Dyb de hente maa
sin Rigdom og sin Lykke.

De møtter store, ja og smaa,
men Havet kræver Bytte.

Den 2den Marts der hændte da,
at Stormen brød for Alvor løs,
et Tusen Mand mindst ude va'
de glade drog tilsjøs.

Men voldsomt oget Stormen paa
til dem, som langt derude var,
med Diet de ei Landet saa,
da Kursen Skjæbnen tar.

De roed og de seiled frem,
og trodsed Sjøens Element,
de kæmped for at naa sit Hjem,
det var dem vel fortjent.

I Hjemmet frugted de og graad,
og Barnet raabte: O, min Far,
jeg kan ei se din vakre Baad,
Mor, nu Sjøen ham tar!

Tilhavs, langt fra Holmer og Skjær,
hans Fader han kæmped og stred,
trods Bølgen han havde saa kjær,
nu han af Dødskvæler led.

Se Baaden den vælter med et,
og Havet det bliver hans Grav.
I Døden har ingen ham set,
ham, en Sjomand saa brav.

Ei alene, han Følge fik,
med ham en tredive andre,
de samme Veien hjemad gif,
og med Kamp fik vandre.
Fra alle Hvelv der høretes Raab:
Til Hjælp, til Hjælp, til Redning her!
Men Stormen tillod ei en Baad,
at skaffe Redning der.

Og tung blev Sorgen i hvert Hjem,
thi mistet havde alle en —
en Mand — en Slægtning iblandt dem,
som ei kom mer igjen.
Ja, Havet tar, hvad det os gir,
det tar det dobbelte igjen.
Maaſke for mig og dig det liv,
naar vi krævet blir igjen.

Mel.: Jeg er en fattig Gut fra Vita.

Paa Rusfernes Sortehavsflaade
der udbrod, som jo alle ved,
Mytteri paa samtlige Baade,
og Herr Loitnant Smith gav Befed.

Sit Fædreland han vilde væрге
fra Tyranernes Vold og Magt,
han fordred, at alle maatte sværge
ved Rusfernes helligste Pagt.

Fremad det gif, og bra stod hans Sag,
han havde en Vilje af Jern,
hans Flok den vogede Dag for Dag,
den var mod Fienden hans Værn.

Til sidst blev dog fanget den trappe
og kom saa i Bøblernes Vold,
først vilde de Hovedet kappe,
tænk det, paa en Ribber saa bold.

Men nu, nu er Dommen jo falden,
og Smith han skal hænges — tænk det,
af Folket han nu bliver kalden:
Ruslands Martyr, tænk dem det.